

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201280
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6820201280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcov: 1/T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XXX a 2/ H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX I. XXX, obaja zastúpení Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie 2.121,19 Eur s príslušenstvom a 101,91 Eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/, ktorí sú oprávnení spoločne a nerozdielne, sumu 2.121,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.121,19 Eur od 14.08.2020 do zaplatenia a príslušenstvo pohľadávky vo výške 101,91 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom, ktorí sú oprávnení spoločne a nerozdielne, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou podanou dňa 20.08.2020 domáhali proti žalovanému zaplatenia náhrady škody vo výške 2.121,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.121,19 Eur od 14.08.2020 do zaplatenia a príslušenstva tejto pohľadávky vo výške 101,91 Eur, ktorá mala žalobcom 1/ a 2/ vzniknúť v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ SR Revúca, Odbor kriminálnej polície, pod sp. zn. ČVS:ORP-235/VYS-RA-2016 a Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 1T/60/2017, v ktorom bolo žalobcom 1/ a 2/ vznesené obvinenie za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) a písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a žalobcovi 1/ aj za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Sťažnosť žalobcov 1/ a 2/ proti vzneseniu obvinenia bola zamietnutá, pričom následne rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 1T/60/2017-498 zo dňa 04.09.2019 boli žalobcovia 1/ a 2/ oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali. Žalovaná suma 2.121,19 Eur pozostáva z nákladov obhajoby, ktoré žalobcovia 1/ a 2/ zaplatili svojmu obhajcovi za zastupovanie v trestnom konaní, a suma 101,91 Eur predstavuje náklady právneho zastúpenia spojené s podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v rámci ktorého žalovaný posúdil žiadosť žalobcov 1/ a 2/ o náhradu škody ako nedôvodnú.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril tak, že nárok žalobcov 1/ a 2/ neuznáva a žalobu navrhuje zamietnuť, pretože ani jeden z orgánov verejnej moci, ktorý v prípade žalobcu konal za štát nevydal nezákonné rozhodnutie, keď uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi nebolo zrušené, a nedošlo ani k nesprávnemu úradnému postupu. V prípade žalobcov 1/ a 2/ nešlo o prípad povinnej obhajoby, preto náklady zastúpenia žalobcov 1/ a 2/ ich obhajcom nemožno považovať za účelne

vynaložené a náhrada trov právneho zastúpenia za žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má byť vylúčená podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: splnomocnenie č. I. 28, uznesenie o vznesení obvinenia č. I. 29, uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia č. I. 33, obžaloba č. I. 37, rozsudok č. I. 40, uznesenie č. I. 53, rozsudok č. I. 60, faktúra zálohy na trovy obhajoby 68, výpis z účtu č. I. 69, faktúra trov obhajoby s prílohami č. I. 70-77, výpis z účtu č. I. 78, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody č. I. 79 s doručenkou č. I. 19, vyjadrenie žalovaného k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody č. I. 20, faktúra č. I. 26, výpis z účtu č. I. 27, na základe ktorých, s prihliadnutím k vyjadreniam účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, zistil nasledovný skutkový stav:

4. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ SR Revúca, Odboru kriminálnej polície, sp. zn. ČVS:ORP-235/VYS-RA-2016 zo dňa 08.12.2016 bolo žalobcom 1/ a 2/ vznesené obvinenie za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) a písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a žalobcovi 1/ aj za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v uznesení. Sťažnosť žalobcov 1/ a 2/ proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá ako nedôvodná uznesením okresného prokurátora v Revúcej sp. zn. 1 Pv 216/16/6608-10 zo dňa 20.12.2016. Po skončení vyšetrovania podal okresný prokurátor v Revúcej dňa 07.06.2017 proti žalobcom 1/ a 2/ ako obžalovaným obžalobu na skutkovom základe a s právnou kvalifikáciou skutku zhodne ako v uznesení o vznesení obvinenia, o ktorej rozhodol Okresný súd Revúca naposledy rozsudkom č. k. 1T/60/2017-498 zo dňa 04.09.2019 tak, že žalobcov 1/ a 2/ spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku t.j. z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchali žalobcovia 1/ a 2/; rozsudok nadobudol právoplatnosť 22.10.2019. Žalobcovia 1/ a 2/ dňa 13.12.2016 splnomocnili zastupovaním v trestnom konaní advokáta Mgr. Mariána Jankoviča, ktorý po skončení trestného stíhania vyúčtoval žalobcom 1/ a 2/ trovy obhajoby (tarifnú odmenu, náhradu za stratu času a cestovné výdavky) spolu v sume 2.121,19 Eur faktúrou splatnou 25.02.2020, ktorú žalobcovia 1/ a 2/ svojmu advokátovi zaplatili zálohou vo výške 200,- Eur dňa 14.02.2017 a ďalšou platbou vo výške 1.921,19 Eur dňa 12.02.2020. Žiadosťou zo 17.02.2020 žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom svojho advokáta požiadali žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 2.121,19 Eur. Žalovaný listom zo 14.08.2020 tejto žiadosti nevyhovel ani sčasti, pričom tento list žalovaného prevzal advokát žalobcov 1/ a 2/ dňa 14.08.2020. Faktúrou splatnou dňa 31.08.2020 žalobcom 1/ a 2/ ich advokát vyúčtoval tarifnú odmenu za podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 101,91 Eur, ktoré žalobcovia 1/ a 2/ svojmu advokátovi zaplatili 18.08.2020. Uvedený skutkový stav žalovaným spochybnený nebol spôsobom uvedeným v § 151 ods. 2 CSP t.j. tak, že by žalovaný zároveň uviedol aj vlastné tvrdenia o rozporovaných skutkových okolnostiach. Preto zistený skutkový stav súd považuje za nesporný.

5. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde

môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., úhrada sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sú: nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Zodpovednosť štátu za škodu je absolútna objektívna, štát sa preto svojej zodpovednosti za škodu nemôže zbaviť (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.).

7. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcom 1/ a 2/ bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) a písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, a žalobcovi 1/ aj za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, sťažnosť žalobcov 1/ a 2/ proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá, a následne rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 1T/60/2017-498 zo dňa 04.09.2019 tak, že žalobcov 1/ a 2/ spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku t.j. z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchali žalobcovia 1/ a 2/. V trestnom konaní sa žalobcovia 1/ a 2/, využijúc svoje ústavné právo na obhajobu, nechali zastupovať obhajcom Mgr. Mariánom Jankovičom, ktorému žalobcovia 1/ a 2/ za právne služby zaplatili 2.121,19 Eur.

8. Takto mal súd preukázané, že žalobcom 1/ a 2/ vznikla škoda v dôsledku trestného stíhania vedeného voči ich osobám, v rámci ktorého žalobcov 1/ a 2/ zastupoval splnomocnený obhajca. Vznesenie obvinenia je procesným úkonom, ktorým bolo určené procesné postavenie žalobcov 1/ a 2/ v trestnom konaní ako obvinených. Od tohto okamihu bolo možno proti osobám žalobcov 1/ a 2/ použiť prostriedky, ktoré poskytuje Trestný poriadok proti obvinenému. Na druhej strane aj žalobcovia 1/ a 2/ mohli uplatňovať práva, ktoré im prislúchali ako obvineným. Vzhľadom na uvedené existuje potom priama príčinná súvislosť medzi uznesením o vznesení obvinenia a vznikom trov trestného konania, nakoľko od tohto okamihu vznikla žalobcom 1/ a 2/ možnosť (a súčasne aj potreba) zvoliť si v trestnom konaní obhajcu. Vzhľadom k tomu, že sťažnosť žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola prokurátorom zamietnutá a prokurátor následne po skončení prípravného konania podal proti žalobcom 1/ a 2/ obžalobu, pričom súdne konanie voči žalobcom 1/ a 2/ bolo skončené oslobodzujúcim rozsudkom súdu, vznesenie obvinenia žalobcom 1/ a 2/ je potrebné považovať za nezákonné v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a to aj napriek tomu, že formálne nebolo zrušené, v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo 15/2009, podľa ktorého „pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti

za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia“. Podľa uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je potrebné pri výklade ustanovenia § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. vychádzať nielen z jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť aj výklad teleologický a systematický. Podľa uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je základným zmyslom a účelom tohto predpisu ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, v dôsledku čoho je potrebné ustanovenie § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. vykladať extenzívne a nemožno lipnúť na formálnom zrušení prípadne zmene nezákonného rozhodnutia. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti a zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je tak neskorší výsledok tohto trestného konania. Hoci zodpovednosť štátu za škodu nenastupuje vo všetkých prípadoch, v ktorých trestné konanie skončí inak ako odsudzujúcim rozsudkom, oslobodenie spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (t.j. z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchali žalobcovia 1/ a 2/) znamená, že trestné konanie od počiatku bolo vedené nedôvodne. V rôznych štádiách trestného konania vyžaduje sa pre procesné úkony (začatie stíhania, vznesenie obvinenia, podanie obžaloby, rozhodnutie vo veci rozsudkom súdu) a ďalší postup v trestnom konaní rôzna miera pravdepodobnosti o spáchaní skutku podozrivým resp. obvineným. Oslobodenie spod obžaloby má za následok, že uznesenie o vznesení obvinenia a vedenie trestného konania proti žalobcom 1/ a 2/ bolo nezákonné a nesprávne. Preto takto sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. hoci k formálnemu zrušeniu žiadneho dotknutého rozhodnutia (napr. uznesenie o vznesení obvinenia) nedošlo, pretože dôsledkom oslobodenia spod obžaloby je v podstate vyvrátenie materiálnych podmienok a predpokladov, za ktorých bolo vznesené obvinenie žalobcom 1/ a 2/. V predmetnej veci škoda žalobcom 1/ a 2/ bola spôsobená činnosťou orgánu verejnej moci (Okresnou prokuratúrou Revúca) pri výkone verejnej moci, jeho nezákonným rozhodnutím, na ktoré je potrebné hľadieť ako na zrušené, pričom škoda žalobcom 1/ a 2/ vznikla v priamej príčinnej súvislosti s týmto rozhodnutím.

9. Zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je absolútna objektívna, preto pre posúdenie podmienok a predpokladov zodpovednosti štátu za škodu je rozhodujúci len reálny výsledok trestného konania (t.j. v tomto prípade oslobodzujúci rozsudok) vo vzťahu k úkonom majúcim za následok iniciáciu trestného konania (t.j. aj k uzneseniu o vznesení obvinenia). Hoci z niektorých rozhodnutí všeobecných súdov alebo aj Ústavného súdu SR, na ktoré poukazoval žalovaný, plynie záver, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je možné považovať za nezákonné len preto, že v ďalšom konaní sa vznesené podozrenie voči obvinenému nepotvrdilo, práve na základe objektívnej zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je takýto záver potrebné považovať za aplikovateľný skôr výnimočne, len v skutkovo osobitných prípadoch, pretože jeho zovšeobecnenie by viedlo k záveru, že by zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú neoprávnene vedeným trestným stíhaním bola vylúčená v každom trestnom konaní, ktoré by sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom súdu (pretože v každom takomto trestnom konaní sa vznesené obvinenie nepotvrdilo).

10. Logicky nekorektný je argument žalovaného, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené, ani vyhlásené za nezákonné, takže tu neexistuje žiadny titul na základe ktorého by si žalobcovia 1/ a 2/ mohli škodu uplatňovať a to z dôvodu, že v žiadnom trestnom konaní, ktoré sa dostalo do štádia po vznesení obvinenia nikdy nedochádza k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia a potom by v žiadnom takto vedenom nedôvodnom trestnom konaní nemohla obžalovanému vzniknúť škoda. Zo žalovaným nespochybných skutkových tvrdení žalobcov 1/ a 2/ a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ svojmu obhajcovi zaplatili trovy obhajoby v celkovej výške 2.121,19 Eur, potom tieto trovy obhajoby je potrebné považovať za škodu, ktorá žalobcom 1/ a 2/ vznikla. Vzniknuté náklady zastúpenia žalobcov 1/ a 2/ ich obhajcom je potrebné považovať za škodu aj napriek tomu, že v prípade žalobcov 1/ a 2/ nešlo o prípad povinnej obhajoby, pretože zastúpenie obvineného obhajcom v trestnom konaní je realizáciou ústavného práva na obhajobu, pričom podstatné nie je to, že trestný poriadok v tomto prípade povinnú obhajobu nepredpisuje, ale to, že s možnosťou obhajoby obvineného prostredníctvom jeho obhajcu v každom prípade počíta.

11. Nárok žalobcov 1/ a 2/ na náhradu škody vo výške 2.121,19 Eur bol predbežne prerokovaný v súlade s ustanovením § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. a nebol žalovaným uspokojený ani sčasti. Preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu škody vo výške 2.121,19 Eur.

12. Žalovaný sa dostal do omeškania doručením oznámenia o nevyhovení žiadosti žalobcov 1/ a 2/ o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody advokátovi žalobcu, k čomu podľa žalovaným nespochybnených tvrdení žalobcov 1/ a 2/ malo dôjsť dňa 14.08.2020, preto od 14.08.2020 je žalovaný povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne zo sumy 2.121,19 Eur od 14.08.2020 do zaplatenia.

13. Podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vznikli žalobcom 1/ a 2/ náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky vo výške trov právneho zastúpenia 101,91 Eur, ktoré nie sú trovami trestného konania vedeného proti žalobcom 1/ a 2 (§ 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.), ale sú príslušenstvom uplatneného nároku na náhradu škody (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ v § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. je uvedené, že „súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta“, tak tento text je veta skôr charakteru deskriptívneho než charakteru normatívneho, pretože škodou v zmysle majetkovej ujmy sú pravidelne aj trovy konania. Už samotné právo na náhradu trov konania je vo svojej podstate nárokom na náhradu škody spôsobenej protistrane vedením konania. Rôzne zásady náhrady nákladov konania (najmä zásada úspechu alebo zásada zavinenia) sú rôznymi prejavmi základného metakritéria pre rozhodovanie o trovách konania, ktorým je zbytočnosť (nedôvodnosť) vynaložených nákladov - ak jedna strana druhej spôsobí vedením konania zbytočné náklady, musí ich nahradiť: ak žalobca prehral spor, zbytočne začal konanie a zbytočne spôsobil žalovanému náklady, ak prehral žalovaný, zbytočne nechal proti sebe viesť konanie a zbytočne spôsobil žalobcovi jeho náklady. To primerane platí aj na trovy právneho zastúpenia vynaložené žalobcami 1/ a 2/ v trestnom konaní. Preto aj keby v zákone č. 514/2003 Z. z. nebola vôbec obsiahnutá prvá veta § 18 ods. 3, právo na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby by bolo možné uplatňovať priamo na základe všeobecných pravidiel o náhrade škody. Pokiaľ v § 18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. je uvedené, že „súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom“, tak tento text už úplne postráda akýkoľvek normatívny charakter a objektívny zmysel, ale ide o čisto deskriptívnu vetu, ktorá dosahuje kladnú pravdivostnú hodnotu (náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody naozaj nie sú trovami už predtým ukončeného v tomto prípade trestného konania, ale sú príslušenstvom nároku na náhradu škody, ktorý sa uplatňuje až po skončení konania, preto ani súčasťou trov konania nemôžu byť). Táto veta neobsahuje žiadnu primárnu ani sekundárnu hypotézu ani dispozíciu - nehovorí teda nič o tom, či nárok na náhradu trov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody žalobcom 1/ a 2/ za splnenia určitých podmienok patrí alebo nepatrí. Ak úmyslom zákonodarcu bolo touto nenormatívnou/deskriptívnou vetou nepriznať žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov za podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, takýto úmysel by bol v rozpore s Ústavou a s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože objektívne pri podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcom 1/ a 2/ trovy s tým spojené vznikajú (nielen trovy právneho zastúpenia, ale aj ďalšie náklady - napr. poštovné a pod.), pričom neexistuje žiadny hospodársky a tým skôr ani právny (či už v rovine jednoduchého práva alebo v rovine práva ústavného) dôvod, aby žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu takto vzniknutých trov priznaný nebol. Z hľadiska ústavnoprávnych hodnôt by takéto riešenie bolo neakceptovateľné. Preto súd podanej žalobe aj v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ aj preukázané účelne vynaložené príslušenstvo pohľadávky vo výške 101,91 Eur.

14. Žalobcovia 1/ a 2/ sú manželia, ich vzájomný podiel na žalovanej pohľadávke nemožno určiť, preto súd podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaného zaviazal zaplatiť dlh tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú oprávnení spoločne a nerozdielne.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyplývajúcej z § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobcovia 1/ a 2/ boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto o trovách konania súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).